

Process Conditions in Preparation of MgCl₂ Adduct on Crystalline Structure of the Support in ZN Catalyst

N. Kalteh, H. Arabi*, and M. Nekoomanesh

Iran Polymer and Petrochemical Institute, P.O. Box: 14965-115, Tehran, Iran

Received 5 April 2010, accepted 13 July 2010

ABSTRACT

MgCl₂/C₂H₅OH adducts with constant relative ratio of 1/3 were prepared and kept at 120°C for different lengths of times of 5, 10, 20, 30, 50, 90, 120 and 220 h. Then the samples were quenched and analyzed by XRD and BET. No meaningful changes were observed in the specific surface area of the samples, while XRD spectra showed 3 peaks at 2θ<15° for samples kept at 120°C for 5 h. These 3 peaks were gradually replaced by a single peak for samples kept at 120°C for 120 h and beyond. Dealcoholation of the samples caused a dramatic change in specific surface area from 3.6 m²/g to 284.7 m²/g. Also XRD indicated that the peak at 2θ<15° totally vanished and it was replaced by a weak amorphous type of peak. Catalysts produced from these supports were used to polymerize ethylene. It was observed that with increasing the specific surface area of the supports and the time of polymerization, the activity of the catalysts was enhanced dramatically.

Key Words:

support,
adduct,
MgCl₂,
ZN catalyst,
polyolefin

(*)To whom correspondence should be addressed.

E-mail: h.arabi@ippi.ac.ir

بررسی اثر شرایط فرایند ساخت محصول افزایشی منیزیم کلرید بر ساختار بلوری پایه در کاتالیزور زیگلر - ناتا

نعمیه کلته، حسن آقا عربی*، مهدی نکومنش حقیقی

تهران، پژوهشگاه پلیمر و پتروشیمی ایران، صندوق پستی ۱۴۹۶۵-۱۱۵

دریافت: ۸۹/۷/۲۲، پذیرش: ۸۹/۷/۲۶

چکیده

در این پژوهش، فرایند ساخت محصول افزایشی منیزیم کلرید با نسبت ثابت $C_2H_5OH/MgCl_2$ برابر ۳ در زمان‌های ۰.۵، ۱۰، ۲۰، ۵۰، ۹۰ و ۱۲۰ h در دمای $120^{\circ}C$ انجام گرفته است. سپس با استفاده از فن سردکردن مذاب، محصولات افزایشی تهیه شده دانه‌بندی شده‌اند. ساختار بلوری محصولات افزایشی به دست آمده با فن XRD بررسی و مساحت سطح آنها با روش BET اندازه‌گیری شده است. نتایج حاصل نشان می‌دهد، تغییرات عمده‌ای در سطح مخصوص محصولات افزایشی ساخته شده با زمان نگه‌داری حاصل نشده است. اما در الگوی XRD، با افزایش زمان نگه‌داری، سه جذب مشاهده شده در ناحیه $2\theta > 15^{\circ}$ به یک جذب تیز تبدیل می‌شوند. در ادامه، نمونه‌های محصول افزایشی ساخته شده به روش شیمیایی الكل زدایی شده و دوباره سطح مخصوص آنها اندازه‌گیری و ساختار نمونه‌ها بررسی شده‌اند. نتایج حاصل نشان دهنده افزایش سطح مخصوص پس از الكل زدایی از $2/6$ به $284/Vm^2/g$ است. در الگوی XRD جذب‌های سه گانه مشاهده شده در ناحیه $2\theta > 15^{\circ}$ برای کلیه نمونه‌ها حذف و جذب ضعیف مربوط به ساختار بی‌شکل جای‌گزین آنها شده است. در ادامه کار، پلیمرشدن پروپیلن با استفاده از کاتالیزورهای ساخته شده از این پایه‌ها انجام و ملاحظه شد که با افزایش مساحت سطح پایه و نیز زمان پلیمرشدن مقدار واکنش‌پذیری کاتالیزور به مقدار قابل توجهی افزایش می‌یابد.

واژه‌های کلیدی

پایه،
محصول افزایشی،
منیزیم کلرید،
کاتالیزور زیگلر - ناتا،
پلی اولفین

* مسئول مکاتبات، پیام نگار:

h.arabi@ippi.ac.ir

مقدمه

کلرید به عنوان پایه کاتالیزور، همان طور که قبلاً گفته شد، باید اولاً به شکل کروی درآمده و ثانیاً ساختار بلوری به ساختار بی نظم و پیچ خورده ۸ تبدیل شود [۱۱، ۱۲].

امروزه، درک این مطلب که سطح فعال $MgCl_2$ چگونه با این شدت می‌تواند روی ویژگی‌های مواضع واکنش اثرگذار باشد، مورد بحث پژوهش گران در بررسی‌های شناسایی قرار گرفته است. این نظریه که طی آن در واقع پایه کاتالیزور (مثل $MgCl_2$) تنها به عنوان یک سطح برای پخش مراکز فعال کاتالیزور ($TiCl_4$ هم‌شکل) در نظر گرفته می‌شود، غیرقابل قبول است. امروزه تصور می‌شود، نقش پایه در کاتالیزورهای ناهمگن برای تولید پلی اولفین‌ها مانند نقش لیگاند در کاتالیزورهای همگن است [۱۳]. در این پژوهش، فرایند ساخت محصول افزایشی مینیزیم کلرید، نسبت ثابت الكل به منیزیم کلرید و دمای ثابت و در زمان‌های مختلف، اثر پارامتر زمان بر مساحت سطح پایه و در نهایت اثر آن بر فعالیت کاتالیزور بررسی شده است.

تجربی

مواد

در این پژوهش، از مینیزیم کلرید به عنوان ماده اصلی در تهیه پایه کاتالیزور، اتانول خشک به عنوان باز لوئیس برای تهیه محصول افزایشی، تیتانیم تتراکلرید به عنوان جزء اصلی در تهیه کاتالیزور، تری‌اتیل آلومینیم به عنوان کمک کاتالیزور و دی‌ایزوپوتویل فتالات به عنوان الکترون‌دهنده داخلی همگی خریداری شده از شرکت Merck، دی‌متوكسی متیل سیکلوهگزیل سیلان (DMMCHS) به عنوان الکترون‌دهنده خارجی و مونومر پروپیلن برای پلیمرشدن، هردو تهیه شده از مجتمع پتروشیمی ارak استفاده شد. هم‌چنین، حلال‌های تولوئن و هپتان با خلوص بیش از ۹۹ درصد که برای افزایش درجه خلوص و حذف ناخالصی‌ها روی الک مولکولی ۴A^۰ و نوار سدیم نگه‌داری می‌شد، به عنوان رقیق کننده به کار برده شدند. از روغن سیلیکون با درجه خلوص ۹۹ درصد و گرانوی ۵۰۰ cP خریداری شده از شرکت Dow Corning نیز به عنوان محیط پراکنش و فاز پیوسته استفاده شد.

دستگاه‌ها

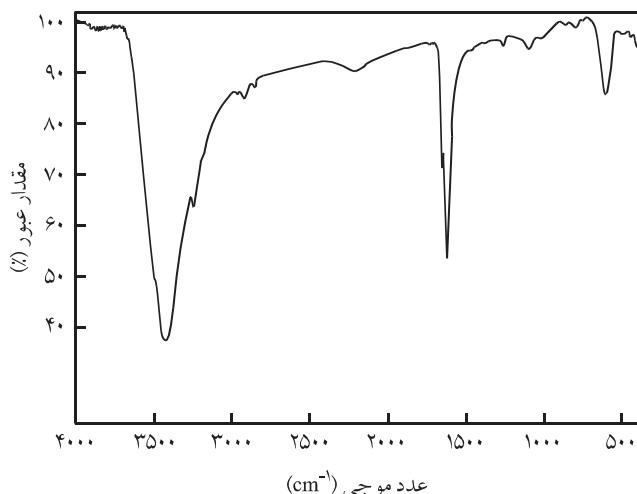
در این پژوهش، از دستگاه پراش پرتو X (XRD) ساخت شرکت Siemens آلمان مدل D-5000 به منظور بررسی ساختار بلوری، طیف‌سنج زیرقرمز Bruker مدل 505 IF برای شناسایی گروههای عاملی، دستگاه BET مدل CHEM BET 3000 ساخت شرکت

صنعت تولید پلی اولفین‌ها یکی از پر رونق ترین صنایع در سطح جهان است. پلی اولفین‌های تولیدی به وسیله کاتالیزورهای زیگلر - ناتا معمولًاً به شکل پودر هستند [۱]. شکل‌شناسی پودر حاصل تابع عوامل متعددی است که از مهم‌ترین آنها می‌توان به شکل‌شناسی ذرات پایه و کاتالیزور اشاره کرد. در این زمینه پدیده نسخه برداری مطرح است. مطابق این پدیده، ذرات کاتالیزور شکل ذرات پایه را به خود گرفته و ذرات پلیمر نیز شکل ذرات کاتالیزور را تقلید می‌کنند. از این‌رو، با توسعه کاتالیزورهای ناهمگن زیگلر - ناتا همراه با پایه $MgCl_2$ در فرایند تولید پلی اولفین‌ها، تلاش‌های زیادی در کنترل شکل‌شناسی و ساختار پایه مصرفی برای بهبود ویژگی‌های کاتالیزور مصرفی شامل شکل‌شناسی و به ویژه فعالیت کاتالیزور انجام شده است [۲، ۳].

برای تولید پایه مینیزیم کلرید با ساختار کروی، روش‌های مختلفی وجود دارد که از جمله آنها می‌توان به روش تهیه محصول افزایشی مینیزیم کلرید اشاره کرد. امروزه این روش، گسترش فراوانی پیدا کرده است [۴، ۵]. در روش مزبور از افزایش نوعی الكل به مینیزیم کلرید بی‌آب برای ساخت پایه کاتالیزور استفاده می‌شود. با توجه به خواص فیزیکی مورد نیاز، معمولاً بهترین الكل مصرفی اتانول است. هرچند که پژوهش‌هایی روی سایر الكل‌ها نیز انجام گرفته است [۶-۸].

افزایش اتانول به $MgCl_2$ محصول افزایشی با فرمول ساختاری $MgCl_2 \cdot n EtOH$ تولید می‌کند. در این جا مهم‌ترین نکته، مقدار الكل مصرفی است که می‌تواند آثار زیادی روی ساختار محصول افزایشی نهایی داشته باشد. بر اساس پژوهش‌های گسترده‌ای که در این باره انجام گرفته است، مقدار n می‌تواند از ۱ تا ۶ متغیر باشد. نکته مهم این است که با انتخاب هر نسبتی از الكل به $MgCl_2$ ، مخلوطی از محصولات افزایشی با های متفاوت در نمونه ایجاد می‌شود [۹].

تاكتون تشکیل ترکیباتی چون $MgCl_2 \cdot 4EtOH$, $MgCl_2 \cdot 4.5EtOH$, $MgCl_2 \cdot 1.67EtOH$, $MgCl_2 \cdot 2.5EtOH$, $MgCl_2 \cdot 3.33EtOH$, $MgCl_2 \cdot 1.25EtOH$, $MgCl_2 \cdot 1.5EtOH$ شده است. نکته قابل توجه عدم تشکیل ترکیبات $MgCl_2 \cdot 3EtOH$ و $MgCl_2 \cdot 2EtOH$ در محصول افزایشی است [۱۰]. در ادامه برای نشاندن کاتالیزور روی محصول افزایشی، لازم است که مقدار الكل در محصول افزایشی خیلی کم باشد. از این‌رو ضروری است، پیش از اقدام به این عمل محصول افزایشی حاصل الكل زدایی شود. زمان نگه‌داری محصول افزایشی در دمای مذاب (۱۲۰°C) اثر گذاشته و به همین دلیل بر ساختار $MgCl_2$ الكل زدایی شده نیز اثر می‌گذارد. چهار شکل بلوری برای مینیزیم کلرید شناخته شده (شکل‌های α , β , γ و δ) که شکل ۸ فعال ترین شکل پایه مینیزیم کلرید است. برای استفاده مینیزیم

شکل ۱- طیف IR مربوط به نمونه $MgCl_2$ مصرفی.

طیف منیزیم کلرید مرجع پهن تر بود که به دلیل جذب رطوبت است. به سبب محدودیت‌های موجود در هنگام آماده‌سازی نمونه برای طیف‌سنجدی IR و تمایل شدید منیزیم کلرید به جذب رطوبت، ظهور پیک‌های آب در طیف نمونه اجتناب ناپذیر است.

پراش پرتو X (XRD)

در الگوی XRD منیزیم کلرید مصرفی، چهار جذب از هشت جذب موجود در پراش نمونه مرجع در نواحی 2θ تقریباً برابر با 15° , 30° , 35° , 39° و 50° باشد. های متفاوت قابل مشاهده است. جذب شاخص XRD برای منیزیم کلرید مصرفی در ناحیه 2θ برابر با 15° است. با توجه به شدت زیاد جذب در $2\theta \approx 15^\circ$ احتمال داده می‌شود که بخش عمده منیزیم کلرید مصرفی را ساختار α تشکیل داده باشد.

با افروزن اتانول به منیزیم کلرید و تهیه محصول افزایشی جامد منیزیم کلرید - اتانول، ساختار بلوری منیزیم کلرید تغییر می‌یابد و شکل‌های بلوری جدید ظاهر می‌شوند. برای بررسی اثر مدت زمان نگه‌داری محصول افزایشی در دمای $120^\circ C$ بر ساختار بلوری آن الگوهای پراش پرتو X از محصول افزایشی تهیه شده با گذشت زمان‌های مختلف تهیه شد که در **شکل ۲** آورده شده است. در تمام طیف‌های محصول افزایشی پیک شاخص منیزیم کلرید مصرفی در 2θ برابر با 15° از بین رفته است و پیک‌های جدیدی ظاهر شده‌اند. هم‌چنین، سه پیک قوی در زوایای کمتر از 15° ظاهر شده است که نشان می‌دهد، فاز به فازهای دیگر تبدیل شده و مخلوطی از بلورها به وجود آمده است. این سه پیک ابتدا به شکل سه‌شاخه پهن است، ولی با افزایش زمان نگه‌داری به شکل تک شاخه در می‌آید و در نهایت برای نمونه نگه‌داری شده به مدت 120 h به حالت تک شاخه تیز ظاهر می‌شود.

Quantachrom آمریکا برای اندازه‌گیری مساحت سطح و میکروسکوپ نوری Nikon مدل 560 Magna برای بررسی شکل نمونه‌ها استفاده شد.

روش‌ها

در این پژوهش، محصول افزایشی $MgCl_2$ به روش سردکردن مذاب تهیه شد. در این روش، ابتدا منیزیم کلرید با مقدار مشخصی از اتانول واکنش داده و یک ترکیب اضافی تهیه شد که به اصطلاح محصول افزایشی نامیده می‌شود. سپس، این ترکیب اضافی در محیط روغنی از نوع سیلیکون مجهز به هم زن با سرعت 1200 rpm و دمای ثابت $120^\circ C$ در زمان‌های مختلف گرمایش داده شد تا ترکیب ذوب شود. پس از آن، نمونه‌ها در زمان‌های مختلف در همان دما نگه‌داری شدند. در این مرحله، محصول افزایشی مذاب در فاز روغنی پخش شد که به دلیل وجود نیروهای بین سطحی، به شکل کروی در آمد و ایجاد نوعی امولسیون کرد. در نهایت، امولسیون به دست آمده برای تشییع اندازه ذرات شکل گرفته و حذف روغن به یک محیط هیدروکربنی وارد شد که در دمای پایین قرار داشت تا ذرات جامد پایه حاصل شد. در ادامه، پایه به دست آمده برای تهیه کاتالیزور استفاده شد. برای ساخت کاتالیزور از یک راکتور دوجداره و مقدار مشخصی از تیتانیم تتراکلرید و دی‌ایزوپوئیل فتالات استفاده شد. دمای راکتور به وسیله حمام روغن مجهز به کنترل دما در محدوده $-5^\circ C$ تا $+200^\circ C$ در دمای مورد نیاز تنظیم شد. پس از ساخت کاتالیزور، مقدار غلظت یون تیتانیم در آن اندازه گیری و سپس برای انجام پلیمرشدن مونومر پروپیلن استفاده شد. پلیمرشدن به روش دوغابی در راکتور یک لیتری از نوع Buchi با هم زن پارویی انجام شد. در این مرحله، پروپیلن مصرفی از راه یک کنترل کننده جریان گاز وارد راکتور می‌شد. سرعت هم زن، فشار و دمای راکتور در هر لحظه از مرحله پلیمرشدن به وسیله حسگرهایی که در داخل راکتور قرار دارند، اندازه گیری و روی صفحه نمایش دستگاه کنترل کننده Buchi به شکل عددی نمایش داده می‌شد.

نتایج و بحث

طیف‌سنجدی IR

در طیف‌سنجدی IR منیزیم کلرید مورد استفاده (**شکل ۱**), پیک ظاهر شده در ناحیه 609 cm^{-1} مربوط به حرکت خمشی منیزیم کلرید و پیک‌های نواحی 1619 و 1654 cm^{-1} مربوط به حرکت کششی متقارن منیزیم کلرید است. پیک در ناحیه 3421 cm^{-1} در طیف منیزیم کلرید مصرفی نسبت به

زوایای کمتر از 15° از بین رفته است، می‌توان نتیجه گرفت که این پیک‌ها متعلق به پیوندهای بین اتانول و منیزیم کلرید است. تبدیل پیک‌های سه‌شاخه به تک‌شاخه و افزایش شدت آن با افزایش زمان نگه داری در 120°C احتمالاً به دلیل این است که در محصول افزایشی، افرون بر پیوند Mg-OH بین OH اتانول و Mg، که در شیکه MgCl_2 درگیر است، پیوندهای هیدروژنی بین Cl- و OH- نیز با گذشت زمان ایجاد می‌شود که موجب محکم تر شدن پیوند و در نتیجه باریک‌تر شدن پیک می‌شود [۱۶].

BET مطالعات

مساحت سطح محصول افزایشی پیش و پس از الكل زدایی در **جدول ۱** آورده شده است. در محصولات افزایشی تهیه شده با افزایش زمان نگه داری، مساحت سطح به مقدار بسیار کمی افزایش یافته است. این افزایش کم احتمالاً حاکی از آن است که افزایش زمان نگه داری، مقدار کمی کاهش حجم محصول افزایشی حاصل را به همراه داشته است و این کاهش حجم کم، باعث افزایش خلل و فرج به مقدار کم می‌شود. این نتایج با نتایج حاصل از XRD نیز مطابقت دارد، زیرا کاهش ارتفاع سه پیک مشاهده شده در طیف‌های XRD در $2\theta < 20^\circ$ به یک پیک با افزایش زمان تدریجی اتفاق می‌افتد.

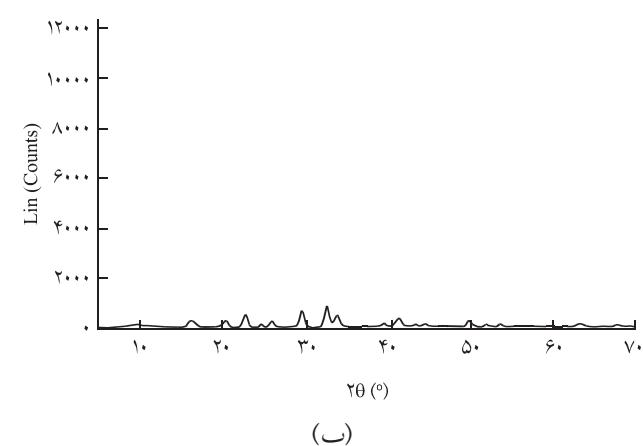
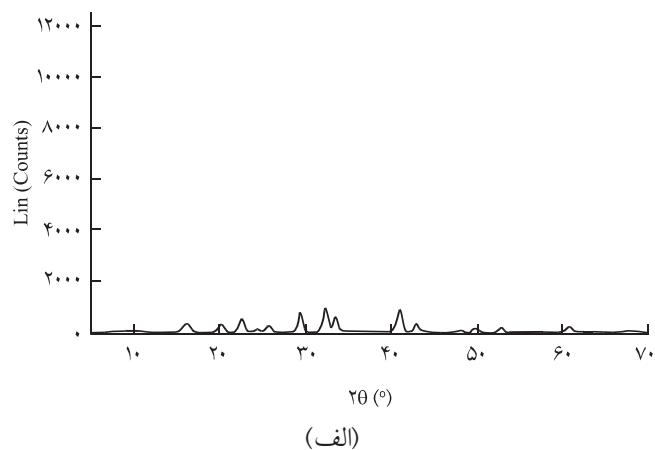
با انجام فرایند الكل زدایی شیمیایی از یکی از محصولات افزایشی، مساحت سطح به مقدار قابل ملاحظه‌ای افزایش می‌یابد. این افزایش سطح زیاد هم بر اثر خارج شدن الكل و هم در نتیجه ایجاد خلل و فرج‌هایی است که الكل خروجی در مسیر خارج شدن از داخل دانه به خارج ایجاد می‌کند. البته افزایش سطح می‌تواند وابسته به نوع

جدول ۱ - مساحت‌های سطح منیزیم کلرید، محصول افزایشی و پایه.

مساحت سطح (m^2/g)	زمان نگه داری (h)	ترکیب
۰/۸		منیزیم کلرید خالص
۲/۱	۵	محصول افزایشی بدون الكل زدایی
۲/۸	۱۰	محصول افزایشی بدون الكل زدایی
۲/۹	۲۰	محصول افزایشی بدون الكل زدایی
۳/۶	۳۰	محصول افزایشی بدون الكل زدایی
۳/۷	۵۰	محصول افزایشی بدون الكل زدایی
۴/۳	۹۰	محصول افزایشی بدون الكل زدایی
۵/۷	۱۲۰	محصول افزایشی بدون الكل زدایی
۲۸۴/۷	۳۰	محصول افزایشی الكل زدایی شده

پس از ساخت پایه کروی از محصول افزایشی $\text{MgCl}_2 \cdot n\text{ROH}$ ، باید الكل موجود در ساختار پایه را از آن خارج کرد. زیرا، باقی ماندن الكل در داخل منفذ پایه به عنوان سم برای TiCl_4 محسوب شده و باعث کاهش کارایی آن می‌شود. هم‌چنین، با خارج کردن الكل از منیزیم کلرید کروی می‌توان تخلخل بهتری در ساختار پایه ایجاد و مساحت سطح آن را افزایش داد [۱۴، ۱۵]. در این پژوهش، از روش الكل زدایی شیمیایی استفاده شد. روش کار به این ترتیب بود که محصول افزایشی مربوط با تری ایزو بوتیل آلومینیم (TiBAL) تماس و اجازه داده شد تا الكل موجود در محصول افزایشی با این ماده شیمیایی واکنش دهد. البته این روش برای کاهش مقدار الكل مناسب است، ولی نمی‌تواند کل الكل موجود در محصول افزایشی را اختنی کند.

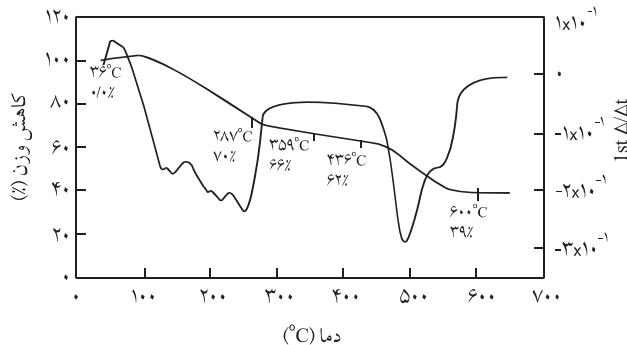
الگوهای XRD دو نمونه از محصول افزایشی الكل زدایی شده به وسیله فرایندهای شیمیایی در **شکل ۳** نشان داده شده است. با توجه به این که پس از فرایند الكل زدایی محصول افزایشی پیک‌های تیز در

شکل ۳ - الگوی XRD محصولات افزایشی الكل زدایی و نگه داری شده در زمان‌های: (الف) 30 h و (ب) 90 h .

با توجه به این که در منابع درباره خروج الكل در دماهای بالاتر از 400°C مطلبی گفته نشده، کاهش وزن مشاهده شده در ناحیه دوم در دمای 460°C مربوط به تجزیه مینیزیم کلرید بدون الكل است. در محصولات افزایشی الكل زدایی شده انتظار می رود، در ناحیه اول (دما معمولی تا 300°C) پیکی مشاهده نشود. ولی، در **شکل ۵** همچنان خروج الكل در این ناحیه مشاهده می شود که این بار در حدود 40° درصد وزنی است. در مقایسه با **شکل ۴**، این بدين معناست که با فرایند شیمیایی تنها حدود ۲۰٪ وزنی الكل از نمونه خارج می شود و باقی مانده هنوز در محصول افزایشی وجود دارد. از سوی دیگر، گرمانگاشت الگوهای رفتاری متفاوتی را در مقایسه با **شکل ۴** نشان می دهد و از این رو معادلات تخریب گرمایی ترکیب $\text{MgCl}_2 \cdot n\text{EtOH}$ برای آنها با دماهای گفته شده برای **شکل ۴** مطابقت ندارد. احتمال می رود، این تفاوت ها به دلیل n ای مختلف در محصولات افزایشی تولیدی در دماهای متفاوت باشد.

ساخت کاتالیزور و پلیمرشدن
با استفاده از روش ساخت کاتالیزور [۱۷]، از دو نوع پایه ساخته شده در زمان های 20 و 90 h برای این کار استفاده شد. یکی از واکنش های مهم ویژه محلول های آبی Ti^{4+} ایجاد رنگ نارنجی در مجاورت هیدروژن پروکسید و محیط اسیدی است. از این واکنش، برای اندازه گیری جذب نمونه کاتالیزور در دستگاه UV-Vis و در نهایت غلظت یون تیتانیم استفاده می شود [۲۰]. مقدار جذب نمونه کاتالیزور مورد استفاده با دستگاه UV-Vis، $0/96$ بود. با بروز یابی روی منحنی استاندارد (جذب در برابر غلظت) مقدار یون تیتانیم اندازه گیری شد. درصد یون تیتانیم موجود در کاتالیزور $4/23$ درصد به دست آمد. از آن جا که هدف این کار بهبود شکل شناسی نبوده و پایه های مصرفی شکل خاصی نداشته اند (هدف تنها بررسی اثر زمان نگه داری در دمای 120°C بوده است) در

شکل ۵ - گرمانگاشت های TGA و DTGA محصول افزایشی الكل زدایی شده (50 h) پس از الكل زدایی شیمیایی.

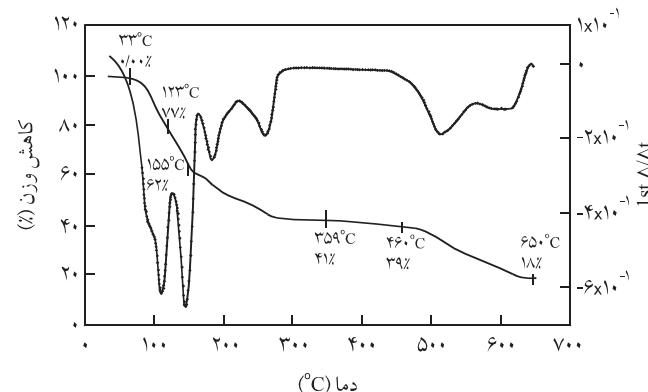
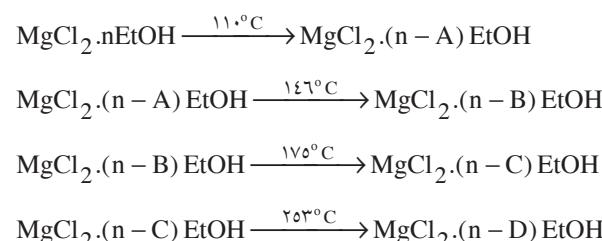
الكل زدایی نیز باشد [۱۵].

TGA مطالعات

گرمانگاشت های DTGA و TGA محصول افزایشی نگه داری شده در زمان 90 h و پیش از الكل زدایی در **شکل ۴** آورده شده است. در گرمانگاشت DTGA تغییراتی در دو ناحیه مشخص، بین دماهای معمولی تا 300°C (مربوط به خروج الكل محصول افزایشی به مقدار ۵۹ درصد وزنی نمونه) و دیگری بین دماهای 300°C تا 440°C (که احتمالاً مربوط به خروج کل از نمونه است) مشاهده می شود.

در ناحیه اول، چهار پیک مربوط به خروج الكل در دماهای 146 ، 110 و 253°C مشاهده می شود. در ساختار مینیزیم کلرید اتم های کل با انواع مختلف پیوند، شامل نیروهای ضعیف واندروالسی و پیوندهای قوی تر یونی و کووالانسی به اتم مینیزیم متصل شده اند [۱۷]. از این رو پیش بینی می شود، در فرایند تشکیل محصول افزایشی، الكل های ابتدایی با غلبه بر نیروی واندروالسی با مینیزیم کلرید پیوند ضعیفی برقرار و الكل های بعدی با غلبه بر پیوند های یونی و کووالانسی پیوندهای قوی تری با کلرید مینیزیم ایجاد کنند [۱۸].

با توجه به دماهای مشاهده شده برای خروج الكل در گرمانگاشت **شکل ۴** و باقتباس از معادلات تجزیه گرمایی $\text{MgCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$ برای تخریب گرمایی ترکیب $\text{MgCl}_2 \cdot n\text{EtOH}$ معادلات زیر پیشنهاد می شوند:

شکل ۴ - گرمانگاشت های TGA و DTGA محصول افزایشی نگه داری شده در زمان 90 h پیش از الكل زدایی.

جدول ۲ - مشاهدات و نتایج به دست آمده از ساخت کاتالیزور.

شماره کاتالیزور	مساحت سطحی (m ² /g)	زمان (h)	دما (°C)	TEA (mL)	پروپیلن (bar)	محصول (g)	واکنش پذیری (g _{polymer} /g _{catalyst})
۱	۲۹۷	۱	۶۵	۱۲	۳	۳	۳۰
۲	۴۳۵	۲	۶۵	۱۲	۳	۱۵/۶	۳۱۰

جدول ۳ - شرایط پلیمرشدن.

شماره	نوع پایه	مقدار محصول (g)	شكل ظاهری و رنگ
۱	محصول افزایشی نگه داری شده در زمان ۲۰ h	۲۷۳۳	بی شکل و قهوه ای کم رنگ
۲	محصول افزایشی نگه داری شده در زمان ۹۰ h	۴۵۲	بی شکل و قهوه ای کم رنگ

می شوند. از جمله این پیک ها وجود سه پیک قوی در زوایای کمتر از ۱۵° است که نشان می دهد، فاز α به فازهای دیگر تبدیل شده و مخلوطی از بلورها به وجود آمده است. این سه پیک ابتدا به شکل سه شاخه پهن است، ولی با گذشت زمان به شکل تک شاخه در می آید. در نهایت، با گذشت زمان نگه داری در دمای ۱۲۰°C به مدت ۱۲۰ h به شکل تک شاخه تیز مشاهده می شود. پس از الکل زدایی از محصول افزایشی، این تک شاخه تیز از بین می رود. در محصولات افزایشی الکل زدایی شده در ناحیه ۲۰ کمتر از ۱۵°، پیک پهنی باشد که با مرکزیت تقریبی ۲۰ برابر 10° مشاهده می شود که بیان گر حالت بی شکل است. با انجام فرایند الکل زدایی به روش شیمیابی مساحت سطح به مقدار قابل ملاحظه ای افزایش می یابد. مساحت سطح پایه (m^2/g) ($2847 m^2/g$) بسیار بیشتر از مساحت سطح محصول افزایشی ($57-28 m^2/g$) است. با افزایش مساحت سطح پایه و نیز افزایش زمان پلیمرشدن مقدار محصول و واکنش پذیری کاتالیزور به مقدار قابل توجهی افزایش می یابد.

کاتالیزورهای به دست آمده نیز شکل کروی خاصی مشاهده نمی شود و در پایه و کاتالیزور، هر دو فرایند خرد شدن مشاهده می شود (جدول ۲). پلیمرشدن پروپیلن با استفاده از دو کاتالیزور تهیه شده در یک راکتور یک لیتری از نوع بوچی، به مدت 1 h در فشار 3 bar و دمای ۶۵°C و با استفاده از ۱۲ mL تری اتیل آلومینیم (۱ مولار) انجام شد. در **جدول ۳** شرایط پلیمرشدن پروپیلن آورده شده است.

همان طور که مشاهده می شود، افزایش مساحت سطح به کمتر از دو برابر باعث افزایش واکنش پذیری به بیش از ده برابر شده است. اگرچه در این افزایش، زمان پلیمرشدن هم (به مقدار دو برابر) اثر داشته است.

نتیجه گیری

با محصول افزایشی مینیزیم کلرید با اتانول پیک شاخص منیزیم کلرید مصرفی در ۲۰ برابر با ۱۵° کاملاً از بین رفته و پیک های جدیدی ظاهر

مراجع

1. Pasquini N., *Propylene Handbook*, Hanser, 2005.
2. Rubin H., Federica M., Gianni P., Cor E.K., and John C., Effects of MgCl₂ Crystallographic Structure on Active Centre Formation in Immobilized Single-Centre and Ziegler-Natta Catalysts for Ethylene Polymerization, *Macromol. Rapid Commun.*, **29**, 1732-1738, 2008.
3. Cecchin G., Marchetti E., and Baruzzi G., On the Mechanism of

Polypropene Growth over MgCl₂/TiCl₄ Catalyst Systems, *Macromol. Chem. Phys.*, **202**, 1987-1994, 2001.

4. Sacchetti M., Govoni G., and Fait A., Magnesium Dichloride-alcohol Adducts, Process for their Preparation and Catalyst Components Obtained Therefrom, *US Pat. 6,407,028*, 2002.
5. Soga K., Shiono T., and Doi Y., Effect of Ethyl Benzoate on the Copolymerization of Ethylene with Higher α -olefins over

- TiCl₄/MgCl₂ Catalytic Systems, *Polym. Bull.*, **10**, 168-174, 1983.
6. Simon A. and Grobler A., Some Contributions to the Characterization of Active Sites in Mg-supported Ziegler-Natta Catalysts, *J. Polym. Sci., Part A: Polym. Chem.*, **18**, 3112-3119, 1980.
7. Jamjah R., Zohouri G.H., Vaezi J., Ahmadjo S., Nekomanesh M., and Pouriari M., Morphological Study of Spherical MgCl₂.nEtOH Supported TiCl₄ Ziegler-Natta Catalyst for Polymerization of Ethylene, *J. Appl. Polym. Sci.*, **101**, 3829-3834, 2006.
8. Ye Z.Y., Wang L., Feng L.F., Gu X.P., Chen H.H., Zhang P.Y., Pan J., Jiang S., and Feng L.X., Novel Spherical Ziegler-Natta Catalyst for Polymerization and Copolymerization. I. Spherical MgCl₂ Support, *J. Polym. Sci., Part A: Polym. Chem.*, **40**, 3112-3119, 2002
9. Sacchetti M., Govoni G., and Fait A., Magnesium Dichloride-Alcohol Adducts, Process for their Preparation and Catalyst Components Obtained Therefrom, *US Pat.* 6,323,152, 2001.
10. Piero S., Silvia B., Angiolina C., Roberto S., and Isabella C., Stoichiometric Compounds of Magnesium Dichloride with Ethanol for the Supported Ziegler-Natta Catalysis: First Recognition and Multidimensional MAS NMR Study, *J. Am. Chem. Soc.*, **42**, 12881-12893, 2003.
11. Evangelisti D. and Collina G., Magnesium Dichloride-Ethanol Adducts and Catalyst Components Obtained Therefrom, *US Pat.* 7,060,763 B2, 2006.
12. Nooijen G.A.H., On the Importance of Diffusion of Cocatalyst Molecules through Heterogeneous Ziegler/Natta Catalysts, *Eur. Polym. J.*, **30**, 11-15, 1994.
13. Michele V., Philip E.S., Faisal M.A., Sophia S., Sabina A., and Charles M.D., Polymeric δ-MgCl₂ Nanoribbons, *Inorganica Chimica Acta*, **359**, 2513-2518, 2006.
14. Kashiwa N. and Yoshitake J., The Influence of the Valence State of Titanium in MgCl₂-supported Titanium Catalysts on Olefin Polymerization, *J. Macromol. Chem.*, **185**, 1133-1138, 1984.
15. Bart J.C.J. and Roovers W., Magnesium Chloride - Ethanol Adducts, *J. Mat. Sci.*, **30**, 2809- 2820, 1995.
16. Natta G., Une Nouvelle Classe de Polymeres d'α-olefines ayant une Regularite de Structure Exceptionnelle, *J. Polym. Sci.*, **16**, 143-154, 1955.
17. Debras G., Standaert A., and D'Haese H., Production of Powder Catalysts, *US Pat.* 6,420,303, 2002.
18. Vermal Y.Y., Zakharov V.A., Bukatova Z.K., Shkurina G.P., Yechevskaya L.G., Moroz E.M., and Sudarova S.V., Polymerization of Propylene with Highly Active Titanium-magnesium Catalysts, *Polym. Sci. U.S.S.R.*, **22**, 23-30, 1980.
19. Pakkanen T.T., Vahasarja E., Iiskola E., and Sormunen P., Modification of Olefin Polymerization Catalysts. III. A ¹³C CP-MAS NMR Study of Silyl Ethers on the MgCl₂-supported Ziegler-Natta Catalysts, *J. Catal.*, **121**, 248-254, 1990.
20. Haukka S. and Saastamoinen A., Determination of Chromium and Titanium in Silica Based Catalysts by Ultraviolet/Visible Spectrophotometry, *Analyst*, **117**, 1381-1384, 1992.